

(יד) **חכמות נשים בנתה ביתה.**
 חכמות נשים הוא מתינות
 וישוב הדעת שיהיה לו בכל דבר מעצור לרוחו,
 וזה הוא חכמה המתלבשת בזינה, וכדאיתא
 בזוה"ק (אחרי ס"ה.) ובגין דקרינן לה אס
 נוקבא גבורה ודינא מנה נפיק, וזה דאיתא
 בגמ' (סנהדרין ק"ט:) און בן פלת אשתו
 הצילתו היינו דעה זו שהיה זו שיהיה מתון
 וישוב הדעת בענינו למה לו ללאת למלחמה
 וכדאיתא בגמ' (יצמות ס"ה:) איש דרכו
 לכבש ואין אשה דרכה לכבש שלא תרצה לכנוס
 באחריות סכנה, וזה דאיתא בגמ' (נדה מ"ה:)
 מלמד שנתן הקב"ה זינה יחירה באשה יותר
 מבאיש וזינה הוא כח המזמזם כדאיתא
 בזוה"ק (בא מ"ב:) וזה הוא צנחא צינה היינו
 קנין קבוע בקדושה, ואולת זידיה תהרסנו,
 אולת, שירצה להתגאה וינא ללחוס וירצה
 להתגבר בכל דבר ולא יחשוב דרכיו אס יש
 זכותו להגביר וכמו שכתב (משלי י"ד, ג') צפי
 אויל חטר גאווה ושפתי חכמים תשמורם, היינו
 שהוא היפך מהחכם שהחכם שומר נפשו ופיו
 ולשונו.

(טו) **שפתי חכמים יזרו דעת ולב**
בסילים לא בן. היינו החכם
 אס יצוא לפניו או ישמע איזה דבר בד"ת אשר
 לא ישיג בשכלו אעפ"כ לא ידחה אותו רק
 יחשוב שהוא למעלה מתפיסתו, וזה יזרו דעת
 שיעשו אותו כמו זר ועטרה שהוא למעלה
 מראשם, אבל לב כסילים לא ירצה לקבל הדבר

אפילו על הרעיון רק תיכף ידחה אותו ויאמר
 לא בן.

אזן שמעת תוכחת חיים בקרב
חכמים תלין. מי ששומע תוכחה אף
 שסובל מזה השמיעה אכן מזה הסבלנות
 והענוה זוכה לחיים, ובקרב חכמים שישג
 תועלת גדול מזה, תלין, היינו שיהיה קיים
 אללו לעד, וכמו שכתב (משלי י"ט, כ"ג)
 ושבע ילין כל יפקד רע, והיינו שאפילו שעת
 שינה גם כן לא יפקד בלתי לטוב.

(טז) **באור פני מלך חיים ורצונו**
בעב מלקוש. באור פני מלך
 היינו באור השי"ת במקום שהוא למעלה
 מלבושים נמצא שם חיים תמיד ואין שם שום
 הסתר ושם נמצא חיים בלא העדר, אך רצונו
 היינו שירגש גם להצרואים זהו כעב מלקוש,
 היינו שיש בו קצת הסתרה אכן קיווי יש
 לישועה שנגיש גם אנחנו, וזה רומז עב
 מלקוש כי עב מורה על הסתרה ומלקוש מורה
 שמציא ישועה מפורשת.

(יז) **תחת גערה במבין מהכות כפיל**
מאה. זה רומז על מה שבאחד
 בשבט התחיל משה ללמד לישראל משנה תורה
 כמו שכתב (דברים א', ג') בעשתי עשר חדש
 באחד לחדש וכו' הואיל משה באר את התורה
 הזאת וגו' והספר משנה תורה הוא מוסר
 ונקרא גערה במבין והחדש רומז למוסר ע"י
 שבט ויסורין חס ושלום¹, לכן התחיל משה
 רבינו אז ספר משנה תורה להורות שחכם

1. לעיל ח"א פר' דברים ד"ה ויהי.

לכשי"ת רק לשטף מים רבים חליו לא יגיעו שלא ישטפו ויכבו את זכירות האור שלו. ולזה לריך חף החסיד שנחסידים שמפלים תמיד מעגלותיו וכל פעולותיו הם לכ"ש חכן בעת שנכנס לספיקות שאין כח דעתו ושכלו מגיע שמה לברר ח"ע שם לריך לתפלה שהשי"ת יברר אותו שם ובעניינים האלה יש לכל אדם מיוחדים האם יחפון השי"ת לברר אותו מאחר שלא נמסר ביד שום ברירה זה הכח רק ביד השי"ת וזה הביורור תלוי ביסודי האדם ושרשו אם טובים הם יברר אותו השי"ת שכל פעולותיו מצוררים לטוב. אבל מי שהיסודות שלו לא טובים זה לא יתברר והוא כענין דאיתא בזו"ק (פנחס ריג') לז"ג דזני בנין שפירן וכו' מסערה דהכח בנינה דיליה השתכח עז ושפיר. מסערה דיסודא ביש ועקים וכו'. וע"ז בכה רבי יוחנן בן זכאי ואמר ולא עוד אלא שאיני יודע באיזה דרך מוליכין אותי כדאיתא בז"ס (שם כח') ואף שידע שעד היכן שהיה צנח שכלו ודעתו וזכירתו לברר היה מצרר ועסק בצורה ועבודה עכ"ז דאג וצכה מפני שלא ידע מה הם היסודות והשורש שלו והם הלב והכליות אם טובים המה שיש לפעמים האדם כועס על איזה דבר ונראה לו שמוחר לו לכעוס מ"מ לריך לחוש חלוי בביסודות שלו ומעמקי הלב לא כוון לשמים וזה הוא הענין שנלעוו הסנהדרין להיות מחויבים צדין ולהלין את הדין שבזה הזמן יבררו ויסתכלו ביסודות שלהם אם הם מלאים אהבה ונדיבות נפש בנידון להלילו בכל מאודם אם יוכלון ואין להם נגיעה מלדס כלל. כי באמת יברר השי"ת לעתיד כל נפשות יבראל ואף מי שהיה עושה לצלתי ידח ממנו שום נדח מישראל וכדכתיב (ישעי' כז) ובאו האובדים בארץ אשור וכנודחים בארץ מלרים וגו' חכן עתה בעוה"ז שחילנה דכפיקא שולט בה לריך האדם לברר ח"ע בכל כחו ולא יכניס ח"ע מלדו בספיקות על צמחוני שהשי"ת יברר אותו לעתיד ועל זה היסוד דנין הסנהדרין בעוה"ז חרבע מיתות לטובר עבירה שיקבל ענשו בעוה"ז ולהביאו לחיי עוה"ב שמצדדין נפש הנידון שרק בלבוש עוה"ז חפא חבל בלחתו מלבוש עוה"ז הוא נקי מחטא שכן סרוגי צ"ד יש להם חלק לעוה"ב כדאיתא בז"ס (סנהדרין מז:). ובה שהמיתוהו עשו לו עוזה גדולה שלא ילך להצירורים הגדולים שלא יתבררו רק לעתיד ביום הדין הגדול כי להגיע לתכלית הצירור שיהיה אז לריך להתברר בצירורים גדולים ועלומים מאד עד אז. חכן מאחר שסוף כל כוף הוא שהשם יתברך יברר לעתיד את כל פרט נפש ישראל שיסודו היה טוב ולא חטא מעולם לכן לריכין הסנהדרין להביע ולהסתכל ביסודות שלהם ולבררן שהם טובים וכוונתם ראויה ואמיתית באהבה וכדבה לאדם הנידון להביאו לחיי עוה"ב. ובמה מתבררין

א"ע זר הוראה יפני א"י
יגז ואלו ואלו

לא יוסף שם נסתח א"י
בבית א"י

א"ע זר הוראה יפני א"י
אלא חטא ק"ל ואלו
יבאו חנף מרעין ה"ל א"י

חטא ובינין ימות א"י
א"י

באור

קצת מלוא ז"ל מלפני התיאור אבל ואלו חפ"ל א"י
אלו חפ"ל א"י ח"ל ואלו חפ"ל א"י
אלו חפ"ל א"י ח"ל ואלו חפ"ל א"י

היסודות בעוה"ז ע"י פעולות טובות שזה הוא כל הקדושה שאדם קונה בעוה"ז על ידן :
לעת מלוא ז"ל חורה. היינו כדאי' צו"ק (מלורע נג:) מאי חורה דאורי וגני מה דהוי סתים בקדמיתא וע"ז יתפלל האדם שלא יאיר לו השי"ת תקיפות גדול צד"ת יותר מדאי מכפי שיוכל שאת בכלי הקיבול שלו שעי"ז יסיר מדת היראה ממול פניו כמו שמלינו אלל קרח שפקח היה והראה לו השי"ת שלשלת גדולה העתידה ללאת ממנו ולא עלר כח לקבל הטובה ולהיות בישוב הדעת ורלה ללאת חוץ לגדרו שעי"ז נאבד מן העולם וכן בלוחות הראשונות שהשי"ת הראה לישראל חיבה יסירה (כאשר בארנו בהפרש שבין לוחות הראשונות לאחרונות במקומם) וכענין דאיתא בזו"ק (ואתחנן רסא') שבשניות נתוספו ואי"ן שזה מורה שלא היה בהתגלות כ"כ ועי"ז נתגשח לבן של ישראל אחר לוחות הראשונות ללאת חוץ לגדר ועשו את העגל (וכמו שנתבאר בפ' תשא). וזהו דאיתא בלקוטי תורה להאר"י הק' (תשא) שהלוחות הם מיסוד אמא שזה מורה על אהבה יסירה שנקרא תורת חמך לכן נצטרו. והלוחות השניות היו מאור אבא היינו מרזא דיראה בהדרגה ונייחא ודרך ארץ שנקרא מוסר אביך שמגודל האהבה הפנימית יש סביבה לבוש יראה לכן נחקיימו :

לעת מלוא ז"ל חשה. היינו מי שהשי"ת מזמין לו חשה בת זוגו לפי מדרגתו אזי הם בנייחא זה מזה. אבל מי שאינו זוכה שיזדמן לו בת זוגו אזי אין בו כח לקבל הטובה ואין להם נייחא זה מזה וכדאיתא בזו"ק (וילך רפנ:). וזה הוא שאמר ח"ע"ה וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אחי וחסדי לי לאשה וכו' כענין דאיתא בזו"ק (אמור ק:) רבי אבא שלח ליה לרבי שמעון אמר חיתמי זוגא דכני' במלכא קדישא שלח ליה וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אחי וחסדי לי לאשה. היינו בדברי תורה שהם ברזא דאור אבא בהדרגה לפי כחו כפי שיוכל לקבל דעת וחשבון. וזה שאנו מתפללין להשי"ת וישם בלבנו אהבתו ויראתו באות ו' שזה מורה על השפעת טובה בהדרגה כפי כח כלי קיבול האדם דעת ושכל :

לעת מלוא ז"ל מיתת לעת מלוא ז"ל קבורה. היינו שגם ע"ז יתפלל כל חסיד להשי"ת והוא בעת שיולא מעוה"ז לעוה"ב שיהיה בלא קטרוג היינו שיושלם תהלה כל כך בעוה"ז עד שיוכל לקבל אור העוה"ב שלא יהיה אללו ככולך מהיפך אל היפך וכדאיתא בירושלמי (יבמות פ' עו הלכה ב) על פסוק (תהלים קח) סכותה לראשי ביום נשק ביום ששני עולמות נושקין זה לזה העולם הזה יולא ועולם הבא נכנס שאז לריך לתפלה שיהיו נושקין העולמות זה עם זה עוה"ז בעוה"ב צדי סדי ואלו הוא

ה"ל א"י ח"ל ואלו חפ"ל א"י
אלו חפ"ל א"י ח"ל ואלו חפ"ל א"י
אלו חפ"ל א"י ח"ל ואלו חפ"ל א"י

